

øger dette Bidrag, som Kasserne hidtil har ydet deres Medlemmer, med et eller andet Beløb, vi gaar med til at give Kasserne Ret til at udbetale et eller andet Beløb til de Medlemmer, der har opbrugt deres Understøttelse, og vi gaar med til, at de gifte kan faa et eller andet Beløb til hjemmeværende Børn under 15 Aar. Det forekommer mig, at det havde været ganske naturligt, om man var gaaet den Vej.

Regeringsforslaget gaar imidlertid en anden Vej. Man har ikke villet benytte de Institutioner, man nu en Gang har — her tænker jeg paa Arbejdsløshedskasserne —, men man har stillet sit Forslag saaledes, at det bliver Hjælpekasserne, der eventuelt kan komme til at udbetale Understøttelse. Men Betingelsen er dog, at der kan ydes Understøttelse af Hjælpekasserne, og at Staten yder Tilskud til Kommunerne; og dette gøres afhængigt af, om Kommunerne overhovedet bevilger noget Beløb. Men nu er Forholdet det, at Kasserne — det ved vi meget vel, det er ikke nogen Hemmelighed — for en hel Del Kommuner Vedkommende er tomme, vi ved, at for at Kommunerne skal kunne iværksætte Arbejder, maa der ydes dem Laan dertil. Det kunde vel tænkes, at der var Kommuner, som var saaledes stillede, at selv om de vilde udbetale Hjælp til arbejdsløse, vilde de være ude af Stand dertil, og saa ligger Sagen vel saaledes, at man fra Regeringens Side vil kunne skyde sig ind under, at det ikke er Staten, men de vedkommende Kommuner, der er Skyld i, at der ikke udbetales nogen Understøttelse til arbejdsløse i de vedkommende Kommuner. Men det vil jo være en meget daarlig Trøst for de vedkommende arbejdsløse.

Jeg vil ogsaa gerne berøre et andet Forhold her med Hensyn til Hjælpekasserne. Hvorledes tror man nu i det hele taget, at Hjælpekasserne, f. Eks. i en By som København, altsaa den kommunale Afdeling af Københavns Understøttelsesforening, skulde være i Stand til at magte denne Opgave? Der er for Tiden efter den sidste Opgørelse her i København 11 848 arbejdsløse; men det er en Uge siden, denne Opgørelse fremkom, saa jeg tager neppe fejl i, at dette Tal er steget med adskillige Tusinde. Men for at man kan komme til at udbetale Penge til saa mange Tusinde Mennesker, kræves det dog ganske naturligt, at der foreligger visse Oplysninger om disse arbejdsløse, at der føres en vis Kontrol, og der maa derefter ske Udbetaling til dem. Men tror man virkelig, at det kan lade sig gøre at kontrolere saa mange

Tusinde i en By som København! Og Antallet stiger Dag for Dag, man hører jo ogsaa fra anden Side, at Muligheden for, at Arbejdsløsheden vil blive ualmindelig stor, er til Stede. Jeg tror derfor ikke paa Muligheden af, at Hjælpekasserne, i alt Fald ikke for Københavns Vedkommende, vil kunne magte den Opgave, man her paa lægger dem. Det vil derfor sikkert ogsaa ret hurtigt vise sig, at man maa melde Pas, man vil ikke være i Stand til at løse den Opgave, man paa lægger disse Understøttelsesforeninger eller Hjælpekasser, og derfor vil det hele sikkert ret hurtigt gaa i Staa.

Jeg ser af det Lovforslag, der foreligger, at der kan ydes Understøttelse baade til Medlemmer af Arbejdsløshedskasser og til andre arbejdsløse Personer. Det kunde interessere mig at faa at vide, om man fra Regeringens Side har haft under Overvejelse, efter hvilke Regler der skal ydes Understøttelse. Nu er det saaledes, at Arbejderne til deres egne Arbejdsløshedskasser yder et meget betydeligt Tilskud. Men tænker man sig nu, at Personer, der ikke har forsikret sig i Arbejdsløshedskasser, skulde kunne nyde en lige saa høj Understøttelse, naar de er arbejdsløse, som de Personer, der i Tide har sikret sig gennem deres Arbejdsløhedskasse, og som Uge for Uge betaler Bidrag dertil? Jeg synes i alt Fald, at det vilde være urigtigt; thi hvis man gaar den Vej, vil det være ganske og aldeles at undergrave Forsikringstanken.

Det Lovforslag, der foreligger her fra Regeringen, og hvorefter der kan ydes Understøttelse gennem Kommunerne, gennem Hjælpekasserne, tilfredsstiller ikke. Det tilfredsstiller ikke mig, og det tilfredsstiller ikke vort Parti, men det tilfredsstiller heller ikke og vil ikke komme til at tilfredsstille de Personer, som skulde komme til at nyde godt deraf, nemlig de arbejdsløse, og det vil sikkert vise sig, at naar Loven skal føres ud i Livet, vil der paatrænge sig saa mange Vanskeligheder, at det inden længe vil være nødvendigt at vende tilbage til Rigsdagen her for at faa denne Lov, som jo nu nok bliver vedtaget, forandret; der vil neppe gaa meget lang Tid, inden vi igen maa beskæftige os med Spørgsmaalet.

Henriette Crone: Jeg vilde gerne have Lov at gøre et Par Bemærkninger i Tilslutning til det, som allerede er fremført af min Partifælle (C. F. Madsen) i denne Sag. Det er i allerhøjeste Grad beklageligt, at man fra Regeringens Side saa fuldkommen har ignoreret det Forslag om Hjælp til arbejdsløse, som fra vort Partis Side var